

Foaie de duminică

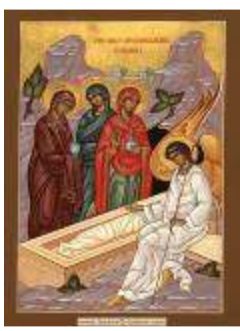
2014 - Anul omagial al Sfinților Martiri Brâncoveni

Anul IV nr. 17\8 (121)

4 mai 2014

Duminica a 3-a după Paști

(a Mironosițelor)

"În vremea aceea a venit Iosif cel din Arimateea, sftetic ales, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că Iisus a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Deci, aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Atunci Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă și a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus. Și, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miroesme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-diminează, în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus. căci se temeau."

(Marcu 15, 43-47; 16, 1-8)

Când primim Sfântul Trup și Sânge, Îl înfășurăm în acel giulgiu, curățit prin pocăință, chiar dacă în rest e încă multă mizerie, așa cum multă urâciune era în jurul Golgotei pe vremea aceea. Îl înfășurăm în giulgiu căci este *taină* și lucrează *tainic*. Trupul se înfășoară, se acoperă cu totul, așa cum noi, după împărțășire, nu mai vedem cu ochii trupești sfintele taine. Ele nu se digeră în modul în care mâncarea se mistuie și se duce pe calea ei, ci arde "*fără rest*", cum e în cazul unei lumânări de ceară curată din care flacăra nu lasă nimic să curgă pe jos (ca să folosesc o imagine întâlnită la Sf. Ioan Gură de Aur). Iar faptul că ne-am împărțășit nu ne scutește de lupta duhovnicească, ea nu are un efect magic, de la sine. Dimpotrivă. Abia acum începe partea mai intensă a luptei duhovnicești. Peste mormânt se prăvale o piatră grea. Este piatra aceea a *nesimțirii*, a indolenței, a lucrului pe care nu mă pot abține să nu-l fac, a lipsei de pocăință... într-un cuvânt a tot ceea ce poate caracteriza o *inimă împietrită*.

Dar eu, știind că e Domnul acolo, dincolo de această împietrire a mea, îmi activez niște puteri sau *virtuți*. Aceste virtuți ale mele sufletești sunt simbolizate de *femeile mironosițe*. Ucenicele acestea ale Mântuitorului nu au putut interveni cât El era pe cruce, nici după ce a fost dat jos și pus în mormânt. Rolul lor a intervenit abia apoi; așa și aceste puteri ale mele sufletești sunt atrase de Trupul lui Hristos și-L urmează în inima mea, în adâncul meu. Dacă avem îndrăzneală, virtuțile acestea pot, precum mironosițele, să străpungă prin întunericul nopții - adică prin viața noastră cea întunecată de păcat -, dar nu oricum, ci doar motivate și întărite cu mirul faptelor bune ("*credința fără fapte moartă este*").

Suntem conștienți, în timp ce ne apropiem de mormânt, că misiunea noastră este una aproape imposibilă. Precum femeile mironosițe, ne întrebăm și noi: "*cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?*" Dar dacă îndrăznesc să mă apropiu, totuși, și continui să conștientizez că Hristos este în mine, dacă las iubirea pentru El să-mi copleșească toate calculele mele raționale - care îmi arată că n-aș avea șanse să scap de acea piatră de pe inimă -, atunci am surpriza și bucuria să constat că piatra a fost deja îndepărtată de o putere dumnezeiască. Dumnezeu trimite, într-adevăr, putere de sus și dă piatra aceasta deoparte, ca eu să constat că Hristos a înviat în mine și că de acum mă pot întâlni cu Dânsul. Aceasta este adevărata noastră înviere. Și dacă ajungem până în punctul acesta, putem rămâne fără de păcat. Nu că am fi fără de păcat precum a fost Domnul, dar putem dobândi ceea ce și cerem la fiecare Sfântă Liturghie: "*Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem*".

Dacă și credem și ne luptăm pentru a dobândi cele pe care le cerem în această rugăciune, atunci trăim permanent starea de înviere și nu-L mai răstignim pe Mântuitorul. Dacă ne poticnim și cădem iar în păcat, o luăm de la capăt. Revenim iar la cruce și refacem tot traseul. Important e un singur lucru: să nu deznădăjduim și să nu ne oprim cumva din a ne strădui să-L dobândim, să-L întâlnim pe Hristos Cel Înviat.

pr. Constantin Sturzu - <http://www.doxologia.ro/>

Mamelor, sunteți mironosițele de azi ale Bisericii lui Hristos. Aduceți Domnului, nu miroesme de mult preț, ci credința voastră curată și copii buni, bine educați și credincioși. Vorbiți-le mai mult de Dumnezeu, de sfinți, de Biserică și de înaintași. Nu-i smintiți cu nimic și dați-le să citească cărți bune, cât mai mult. Dumneavoastră puteți contribui cât mai mult la înnoirea duhovnicească a lumii, a Bisericii, a societății. Adăugați untelemn sfânt în sufletele copiilor dumneavoastră. Dintre ei, vor ieși mâine suflete mari, oameni buni, preoți credincioși, dascăli luminați, creștini model. Viitorul familiei, al copiilor, al Bisericii depinde cel mai mult de dumneavoastră. Să fiți la datorie ca și mamele noastre. Gândiți-vă ce mame sfinte am avut!

Tinere fecioare, păstrați neîntinată pentru Domnul cinstea și buna voastră credință până veți dobândi și voi calitatea de mame în societate și în Biserică. La fel și dumneavoastră văduvelor și bătrânelor mame, supravegheați pe cele tinere, pe copii, pe cei din jur. Nu tăceți! Mamele tinere au nevoie de exemplul și de jertfa voastră, tinerele fecioare au nevoie de sfatul vostru, iar copiii și nepoții, de rugăciunile, de lacrimile și musturarea voastră.

Pr. Ceopa Ilie

<http://www.doxologia.ro/>

Condamnat la nemurire, o meditație despre Înviere

Oamenii L-au condamnat pe Dumnezeu la moarte; **cu Învierea Lui El i-a condamnat la nemurire**. Pentru Iovirea pe care a primit-o, **Dumnezeu S-a întors îmbrățișând**; pentru insulte, binecuvântând; pentru moarte, cu nemurire. Niciodată oamenii nu au arătat atâta ură față de Dumnezeu ca atunci când L-au răstignit; și **niciodată Dumnezeu nu a arătat dragostea lui față de oameni ca atunci când a înviat**. Omenirea a vrut să-L omoare pe Dumnezeu, dar **Dumnezeu, prin Învierea Lui, i-a adus pe oameni la viață**, Dumnezeul cel răstignit și înviat în prima zi dintr-o moarte groaznică! **Nu mai este moarte**. Nemurirea îl înconjoară pe om și întreaga lui lume.

Cu Învierea Dumnezeu-Omului, natura umană este condusă ireversibil spre drumul nemuririi (...). Dacă omul trăiește în credința Învierii Domnului, el trăiește în afara morții, nu este atins de ea; moartea este la piciorul omului. „Unde este moarte boldul tău? Unde este biruința ta, iadule?”. **Iar când un om care crede în Hristos moare, el părăsește trupul său ca pe niște haine în care va fi din nou îmbrăcat în Ziua Judecării din urmă**. Înaintea Învierii Dumnezeu-Omului moartea era a doua natură a omului; viața era prima și moartea a doua. Omul s-a obișnuit cu moartea ca fiind ceva natural. Dar după Învierea Sa, Domnul a schimbat totul: și dacă era natural până la Învierea lui Hristos ca omul să moară, **după Învierea lui Hristos este natural ca omul să nu moară**.

Prin păcat omul devine muritor și vremelnic; **cu Învierea Dumnezeu-Omului el devine nemuritor și veșnic**. În aceasta este forța, în aceasta este puterea, în aceasta este tăria Învierii lui Hristos. **Fără Înviere nu există creștinism**. Printre minuni aceasta este cea mai mare; **celelalte minuni încep și se termină cu ea**. De la ea a răsărit credința și dragostea și nădejdea și rugăciunea și iubirea pentru Dumnezeu.

(Sfântul Iustin Popovici)

<http://serbiaortodoxa.wordpress.com>

6 mai - Sfântul și Dreptul Iov, mult pătimitorul

Persoana lui Iov este una istorică, nu este o legendă sau un mit. Iov a trăit **în Arabia aproape 2000 de ani înainte de Hristos**. Despre existența istorică a lui Iov ne certifică **Iezechiel (14, 14 și 20)**, care îl aminteste pe Iov drept **unul dintre cei mai mari drepti ai Vechiului Testament**, alături de Noe și Daniel. **Iov trăit de toți anii, 248**, văzînd pe fiii fiilor săi, până la a patra seminție; și s-a sfârșit într-o adâncă bătrânețe.

A fost **un bărbat cinstit, drept și temător de Dumnezeu, și foarte bogat**.

Când a implinit 70 de ani, **Dumnezeu a îngăduit să cadă asupra lui cumplite ispite aduse de diavol**. Într-o singură zi, Iov și-a pierdut toată averea, și în aceeași zi i-au murit toți fiii și fiicele. După aceea el însuși a căzut în niste boli cumplite, trupul lui prefăcându-se tot într-o rană din cap până în picioare. Dar **Iov nu a grăit nimic rău împotriva lui Dumnezeu, ci a îndurat tot chinul cu răbdare până la sfârșit**. După toate cele îndurate, Dumnezeu i-a întors deplin sănătatea, i-a dat bogății mai mari decât avusese înainte, și i-a dăruit alti șapte fii și trei fiice, tot atâția copii câți îi muriseră. Sfântul și dreptul Iov a trăit încă 170 după această mare încercare, ajungând până la vârsta de 248 de ani. **În toți anii vieții lui pe pământ dreptul Iov a adus neincetat slavă lui Dumnezeu**. Sfântul și Dreptul Iov este socotit de toată creștinătatea ca fiind **pildă de răbdare în încercările îngăduite de Dumnezeu**.

www.crestinortodox.ro

"Gol am ieșit din pântecele mamei mele și gol mă voi întoarce în pământ! Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele Domnului binecuvântat!" (Iov 1, 21) "Ce? Dacă am primit de la Dumnezeu cele bune, nu vom primi oare și pe cele rele?" (Iov 2, 10)

9 mai – Sf. Proroc Isaia, „marele glășuitor”, a trăit și a prorocit în Ierusalim **cu 700 de ani înaintea venirii Mântuitorului Hristos**, pe vremea regelui Manase, fiul lui Iezechia, de care a și fost tăiat cu ferăstrăul, și cu **sfârșit mucenicesc** și-a săvârșit viața, fiind îngropat aproape de trecătoarea apelor pe care le-a stricat regele Iezechia. Și Dumnezeu a făcut de a izvorât iarăși **izvorul Siloamului** pentru acest proroc.

Isaia a fost cel care **L-a văzut pe Domnul Savaot așezat pe tronul slavei ceresti, înconjurat de serafimii cei cu șase aripi**, care cântau: **"Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul Savaot"** (Isaia 6, 3). Marile prorocii ale lui Isaia se refera la întruparea Domnului, la Nașterea Lui din Fecioara Maria, la Ioan Botezătorul și la multe evenimente din viața Mântuitorului Hristos.

„Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și se va chema numele lui Emanuel.” (Isaia 7,14)

Programul săptămânii 4 mai 2014 – 11 mai 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	4 mai	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Mironosițelor) – Pr.Dragoș
Duminică	4 mai	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr.Dragoș
Luni	5 mai	18 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil – Pr.Dragoș
Martți	6 mai	Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	7 mai	8 - 12 - Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Vineri	9 mai	9 - 12 - Taina Sf.MASLU
Vineri	9 mai	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	10 mai	8 - 12 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	10 mai	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 4-a după Paști – Pr. Ticu
Duminică	11 mai	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Slăbănogului) – Pr. Ticu
Duminică	11 mai	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză Pr. Ticu